

Γράφει τήν ἀλήθεια

ιά τό Θεό σοῦ μίλησαν κάποτε οἱ
γονεῖς σου, ὁ δάσκαλός σου ἤ καί
μόνον ὁ ἑαυτός σου, πού τώρα
σοῦ ζητάει μιὰ προσωπική γνωρι-
μία μαζί Του. Πόσα πολλά ἔχεις
νά Τοῦ πεῖς... νά Τόν ρωτήσεις!

Γι' αὐτό ἔγινε ἄνθρωπος, ἦρθε
στή γῆ μας...

Τόν Θεάνθρωπο Κύριο Ἰησοῦ Χριστό τόν
συναντᾷς στήν Ἐκκλησία Του, μέ τή μετο-
χή στ' ἁγιαστικά της Μυστήρια, τήν προ-
σευχή καί τή μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού μ' ἀκοῦς νά σοῦ τό λέω. Καί δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά πού σ'
ἀκούω νά μοῦ λές:

◆ «Ποίος μέ βεβαιώνει ὅτι ἡ Καινή Διαθήκη γράφει ἀπαραχάρακτη κι ἀνόθευτη τήν ἀλήθεια γιά τό Χριστό; Τί ἀποδεικνύει τήν ἐγκυρότητα τῶν πληροφοριῶν της; Ἀποκλείεται οἱ συγγραφεῖς της νά περιέλαβαν στίς διηγήσεις τους ἐξωπραγματικά στοιχεῖα, γιά νά ἐνισχύσουν τήν πίστη τῶν συγχρόνων τους καί νά ἰσχυροποιήσουν τή θέση τῆς Ἐκκλησίας;»

Ἡ ὑπόθεση μοιάζει λογική, ἀποδεικνύεται ὅμως ἀπίθανη, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψη ὅτι:

◆ Τά κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης κυκλοφοροῦν ἀρχικά καί στίς περιοχές πού διαδραματίστηκαν τά γεγονότα πού ἱστοροῦν καί ἔχουν μεγάλη χρονική ἐγγύτητα μέ αὐτά. Γράφονται κατά τό δεύτερο μισό τοῦ πρώτου αἰώνα (50 –100 μ.Χ.). Ἡ ἀνακάλυψη μάλιστα κάποιων παπύρων ἀποδεικνύει ὅτι τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο γράφτηκε ἀκόμη νωρίτερα, πρὶν τό 50 μ.Χ., δεκαεπτὰ χρόνια περίπου μετά τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου.

◆ Οἱ ἀναγνώστες τους ἦταν σίγουρα καί ἄνθρωποι πού ἄκουσαν τή διδασκαλία Του καί εἶδαν τά θαύματά Του, ἄρα εἶχαν προσωπική ἀντίληψη καί γνώμη γι' αὐτά. Θά διέκριναν ἐπομένως καί τήν ἐλάχιστη παραποίηση τῆς ἀλήθειας, μέ συνέπεια νά δυσπιστήσουν σ' ὅλες τίς ὑπόλοιπες ἁγιογραφικές μαρτυρίες, στό θεσμό τῆς Ἐκκλησίας καί φυσικά στό πρόσωπο τοῦ Ἀρχηγοῦ της.

◆ Τά 25 ἀπό τά 27 βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης εἶναι ἔργα συγγραφέων πού γνώρισαν προσωπικά τόν Κύριο. Τόν πίστεψαν βαθιά, Τόν ἀγάπησαν δυνατά καί Τόν ὁμολόγησαν ἐνώπιον τῶν ἐχθρῶν Του, ὑπογράφοντας, οἱ περισσότεροι, τήν ὁμολογία τους μέ τό αἷμα τους. Θά τό ἔκαναν, ἂν δέν ἦταν ἀπόλυτα βέβαιοι γιά τήν ἀλήθεια πού μαρτυροῦσαν; Ποίος πεθαίνει γιά κάτι πού ξέρει ὅτι εἶναι ψέμα;

◆ Ἀρκετά ἀπό τά στοιχεῖα πού μᾶς δίνουν γιά τή δράση τοῦ Κυρίου ἐπιβεβαιώνονται ἀπό ἐξωχριστιανικές μαρτυρίες, συγχρόνων Του Ἰουδαίων καί ἐθνικῶν ἱστορικῶν.

◆ Ἡ εἰλικρίνεια τῶν συγγραφέων διαφαίνεται καί στό ὅτι δέν παραλείπουν νά γράψουν γιά ἀδυναμίες τους, ὅπως καί γιά τούς ἐλέγχους, πού κάποτε δέχονταν ἀπό τόν Διδάσκαλό τους. Ἐπίσης τά γεγονότα τῆς Ἱερῆς Ἱστορίας δέν τά ἀναφέρουν ὅλοι

κατά τρόπο πανομοιότυπο, αλλά ό,τι ό καθένας θεωρεί σημαντικότερο. Αυτό τό στοιχείο, όπως και οι μικροδιαφορές σε λεπτομερειακά στοιχεία τής διηγήσεώς τους, αποδεικνύει ότι γράφουν χωρίς καμία μεταξύ τους προηγούμενη συνεννόηση για παραποίηση τών στοιχείων.

✦ **Μεταξύ 2ου και 4ου αιώνα συγγράφονται και κυκλοφορούν κείμενα πού συμπληρώνουν κενά τών ευαγγελικών διηγήσεων μέ πληροφορίες ανακριβείς ή και ψευδείς.** Οι συγγραφείς τους, αίρετικοί κατά κανόνα, για νά κερδίσουν τήν έμπιστοσύνη τών αναγνωστών χρησιμοποιούν τό όνομα κάποιου μαθητοῦ τοῦ Κυρίου. Έτσι προέκυψαν τά λεγόμενα **ἀπόκρυφα ή ψευδεπίγραφα Ευαγγέλια.** **Η Έκκλησία τά απέκλεισε από τίς πηγές τής διδασκαλίας της,** διότι φυσικά δέν ήθελε νά στηριχθεῖ σε ψευδείς μαρτυρίες.

◆ **Οί συγγραφείς τής Καινής Διαθήκης έγραψαν τήν αλήθεια. Είμαστε όμως βέβαιοι πώς έμεις διαβάζουμε αναλλοίωτα όσα εκείνοι έγραψαν;**

Η γνησιότητα τοῦ κειμένου τής Καινής Διαθήκης πιστοποιεῖται από τή χειρόγραφη παράδοση:

α. από τό πλήθος τών χειρογράφων. Ό αριθμός τους εἶναι μεγαλύτερος από τόν αριθμό τών κωδίκων, πού διασώζουν έργα όποιουδήποτε άλλου συγγραφέως τών κλασσικών χρόνων. Για τήν Ίλιάδα τοῦ Όμήρου σώζονται 643 κώδικες, 8 για τήν Ιστορία τοῦ Θουκυδίδη και 500 για τά έργα τοῦ Όρατίου, ενώ για τό κείμενο τής Καινής Διαθήκης υπάρχουν περισσότεροι από 4.000 κώδικες .

β. από τήν αρχαιότητα αὐτῶν τών χειρογράφων. Τήν Ιστορία τοῦ Θουκυδίδη (5ος αἰώνας π.Χ.) και τά Όμηρικά Έπη (8ος αἰώνας π.Χ.) τά διαβάζουμε από χειρόγραφα πού χρονολογοῦνται τόν 10ο αἰώνα μ.Χ. Οι αρχαιότεροι κώδικες πού διασώζουν τά κείμενα τής Καινής Διαθήκης εἶναι τοῦ 4ου αἰώνα, ό Σιναΐτικός και ό Βατικανός, και τοῦ 5ου ό Άλεξανδρινός. Άπέχουν δηλαδή 3-4 αἰώνες περίπου από τό χρόνο συγγραφής τών πρωτοτύπων κειμένων (50-90 μ.Χ.). Έχει επίσης βρεθεῖ και ό Πάπυρος 52 πού περιέχει τμήμα τοῦ κατά Ίωάννην Ευαγγελίου και χρονολογεῖται λίγες δεκάδες χρόνια μετά από τή συγγραφή του.

Εἶπαν ότι «σύμφωνα μέ έπιστημονικές μαρτυρίες ή Καινή Διαθήκη εἶναι τό πιο αξιόπιστο βιβλίο σ'όλόκληρο τόν κόσμο». Κι ακόμη πώς «οί άνθρωποι δέν μπορούν νά έπινοήσουν περισσότερα έρωτήματα απ'όσες απαντήσεις υπάρχουν στήν Άγία Γραφή...» (π. Ίουστίνος Πόποβιτς).

Μελετώντας τήν μ'έμπιστοσύνη απόλυτη στήν κρυμμένη κάτω απ'τίς λέξεις της σοφία τοῦ Θεοῦ και ζητώντας τό φωτισμό Του, θά νιώθεις νά σοῦ δίνει απαντήσεις προσωπικές σε όλα σου τά έρωτήματα.

Και... θά πιστεύεις δυνατά στό Χριστό, όχι μόνο γιατί έμεις σοῦ μιλήσαμε για Έκεῖνον, αλλά γιατί έσύ μόνος Τόν γνώρισες προσωπικά και Τόν άκουσες νά σοῦ μιλά...

M.

Πηγές- Βοηθήματα:

ΑΡΧΙΜ. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ίησοῦς ό Χριστός ως Ιστορική προσωπικότης. (Έκδ. «Ο ΣΩΤΗΡ», ΑΘΗΝΑΙ, 1988).

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ, Αρχαιολογία και Άγ. Γραφή. (Έκδ. «Ο ΣΩΤΗΡ», ΑΘΗΝΑΙ, 1996).

«ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ», Έκδοση τής Ί. Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, τ. 42. Μάιος 2006.

Νόος τίν ΝΙΚΗΝ

Ίανουάριος 2010